

Література

1. Вдовенко Н. М., Сухомлин Л. В., Бачкір І. Г., Гнатенко І. А. Управлінські засади моделювання державних пріоритетів в інноваційній економіці: диверсифікація підприємницької діяльності та адаптування ринку. *Економіка та держава*. 2021. № 9. С. 19–23.
2. Гнатенко І. А. Моделювання сценаріїв стійкого розвитку підприємств в умовах глобалізації та діджиталізації: управлінський аспект. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 16. С. 20–25.
3. Гнатенко І. А., Попова Ю. М., Бачкір І. Г., Нечипоренко К. В. Стратегії державних пріоритетів в контексті сценарного форсайту управління інноваційною економікою: моделювання науково-технічного та інтелектуального потенціалу. *Агросвіт*. 2021. № 17. С. 3–9.
4. Дікарев О. А. Стратегічне управління інтеграційними процесами в агропродовольчому комплексі України. URL: http://eaprk.org.ua/sites/default/files/eaprk/14_06_87-91.pdf.
5. Інтелектуалізація соціально-економічного розвитку України в перспективі післявоєнного відновлення: монографія. За наук. ред. О. В. Ольшанської, А. А. Олешко, З. Я. Шацької. Київ: КНУТД, 2022. 340 с.
6. Комарецька П. В. Управління фінансовим потенціалом підприємств. URL: <http://avtoreferat.net/>
7. Кухарська Н. О. Україна в сучасних інтеграційних процесах: навчальний посібник. Одеса: «Атлант ВОІ СОІУ», 2015. 186 с.
8. Лавриненко С. О., Зелінська А. М. Стратегічне управління інноваційними процесами: особливості та необхідність. URL: http://bses.in.ua/journals/2019/37_2019/20.pdf20.pdf.
9. Пузирьова П. В. Вдосконалення управління фінансовим потенціалом підприємств шляхом мінімізації економічного ризику. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2008. № 11 (90). С. 43–46.
10. Пузирьова П. В. Базові методи нейтралізації фінансових ризиків у підприємницькій діяльності. *Актуальні проблеми економіки*. 2010. № 5 (107). С. 143–149.
11. Халіляєва О. В., Пузирьова П. В. Сутність та значення економічного потенціалу, його місце в економіці країни: сучасний аспект в умовах сталого розвитку. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2021. № 12 (247). С. 33–40.

UDC 330

Olshanskyi H., graduate student
Kyiv National University of Technologies and Design
Khaliliaeva O., graduate student
Khoroshko D., graduate student
State Research Institute of Informatization and Modeling of Economy

THE MODERN MODEL OF STRATEGY: A MODEL OF ADAPTIVE BEHAVIOR OF ENTERPRISES IN POST-WAR FUNCTIONING CONDITIONS

The strategy of any enterprise is a certain set of strategically significant areas of activity. This issue is particularly relevant because of military operations on the territory of Ukraine and the possibility of a further exit from the crisis and a return to the normal functioning of national manufacturers [1; 3; 5]. The difficulty of forming a model of adaptive behavior of enterprises in the conditions of post-war functioning lies in the fact that with different theoretical and methodological approaches, this process is considered from a specific position, namely, the formation of a strategy as a process of understanding, formal process, analytical process, prediction process, mental process, an evolving process, collective process, reactive process, transformation process [2; 4].

The modern model of building a company's strategy should lead to a complete exit from the crisis in which a large number of Ukrainian enterprises found themselves because of the war and their subsequent long-term competitive condition. Each of the strategic areas of activity has its own strategic opportunities for growth and profitability, which are created and realized under the conditions of an approach to the formation, achievement, formation of competitive advantages, which is different from other business units that carry out their activities in this separate market segment [6].

All elements of the company's strategic portfolio should be balanced, complementary and create a synergistic effect, which will help to use all strategic potential in the most effective way. Since the strategy is always under the influence of certain factors (external and internal environment), it is in a state of dynamism, constant change and improvement. Therefore, the new concept of strategy excludes determinism in the external environment, and the strategy itself provides for adaptive freedom, the alternative economic choice of participants in economic activity, taking into account the constantly changing situation, and creates the possibility of predicting future changes and preparing for them [7; 9; 11].

In this sense, there is a change in the strategy and its behavior model, the development of business units and the entire business environment, covering all key areas of activity, stakeholders and the general policy of business activity. Therefore, summarizing the above, it is necessary to emphasize that the strategy is considered as a result, as a means of realizing the interests of the enterprise, as a set of interdependent decisions that determine the priority directions of using various resources of the enterprise to realize its main goal and ensure long-term competitive advantages. Strategy is understood as a constant change of the enterprise or its constant adaptation to possible (necessary) changes in the environment on the way to achieving the main goal. The company's development strategy should ensure economic growth, strengthening economic stability, a high level of information technology, which is manifested in modern models of adaptive behavior to ensure effective functioning and achievement of long-term goals of enterprises [8; 10; 12].

Література

1. Ареф'єва О. В., Комарецька П. В. Інтереси стейкхолдерів в організаційному забезпеченні стратегічного управління фінансовим потенціалом підприємств. *Актуальні проблеми економіки*. 2008. № 9 (87). С. 80–85.
2. Гнатенко І. А. Моделювання сценаріїв стійкого розвитку підприємств в умовах глобалізації та діджиталізації: управлінський аспект. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 16. С. 20–25.
3. Інтелектуалізація соціально-економічного розвитку України в перспективі післявоєнного відновлення: монографія. За наук. ред. О. В. Ольшанської, А. А. Олешко, З. Я. Шацької. Київ: КНУТД, 2022. 340 с.
4. Комарецька П. В. Формування стратегії управління фінансовим потенціалом підприємства. *Формування ринкових відносин в Україні: збірник наукових праць*. 2006. Вип. 9 (64). С. 90–92.
5. Комарецька П. В. Управління фінансовим потенціалом підприємств. URL: <http://avtoreferat.net/>
6. Ложачевська О. М., Гнатенко І. А., Сухомлин Л. В., Мельник О. Ю. Моделювання інфраструктури підприємництва неінноваційного управління на національному та регіональному рівнях в умовах децентралізації. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 18. С. 5–10.
7. Пузирьова П. В. Матриця ключових стратегій в управлінні фінансовим потенціалом промислових підприємств. *Актуальні проблеми економіки*. 2010. № 6 (108). С. 151–156.
8. Пузирьова П. В., Ковальська Ю. Г. Теоретичні аспекти фінансових інвестицій, їх особливості, форми та стратегічні напрями. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2012. № 6 (133). С. 83–86.
9. Kasych, A., Vochozka, M. (2019). Modernization processes in the modern world: methodology, evolution, tendencies. *Revista ESPACIOS*, Vol. 40, No. 24. URL: <https://www.revistaespacios.com/a19v40n24/19402420.html>.
10. Kasych, A., Suler, P., Rowland, Z. (2020). Corporate Environmental Responsibility Through the Prism of Strategic Management. *Sustainability*, 12 (22). URL: <https://www.mdpi.com/2071-1050/12/22/9589>.
11. Puzyrova, P. (2022). The theoretical aspects of the enterprise potential management model in the conditions of sustainable development. *Science, innovations and education: problems and prospects: proceedings of VII International scientific and practical conference* (Tokyo, Japan, February 9–11, 2022). CPN Publishing Group, Tokyo, Japan, 2022. P. 726–734.
12. Пузирьова П. В. Основні фактори впливу на процес формування та розвитку інноваційного потенціалу інтегрованих структур бізнесу. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2020. № 10 (233). С. 72–81.